

[Weikop.]

kontrollrådet kan møde i en deputation og spørge det nedsatte udvalg om, hvordan en bestemmelse i loven skal forstås. Det forekommer mig derfor, at der er grund til at fremhæve nødvendigheden af, at prismyndighederne nøje følger lovens bestemmelser og de retningslinier, bemærkninger angiver.

Om ændringerne i § 2, som betyder, at den højtærede minister fremtidig skal have tilslutning fra vareforsyningsudvalget, der- som foranstaltninger af generel karakter agtes gennemført, vil jeg gerne sige, at man herefter får lejlighed til at bedømme, dels om en bekendtgørelse skulle stride mod lovens øvrige bestemmelser, og dels om det i det hele taget må anses for påkrævet at gennemføre en bekendtgørelse. Derved skulle man undgå fremtidig at komme i den efter min mening utilfredsstillende situation, som opstod, da den højtærede minister udstedte bekendtgørelsen af 22. september, hvorved genanskaffelsesprincippet blev sat ud af kraft, forsåvidt prisstigningen skyldtes devalueringen.

Det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke i denne forbindelse stillede forslag om, at ministeren skal følge lovens specificerende paragraffer, må jeg anse for overflødig, for det første fordi ministeren selvsagt må og skal følge lovens paragraffer, og for det andet fordi, som jeg allerede har sagt, der nu er sikkerhed for, at ministeren ikke uden tilslutning fra vareforsyningsudvalget kan udstede nogen bekendtgørelse. For fremtiden skulle det være udelukket, at der kan opstå en tilsvarende usikkerhed om, hvorvidt ministeren har hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, som tilfældet var med bekendtgørelsen af 22. september. Jeg mener stadig, at hjemmelen var i høj grad tvivlsom, men da gentagelsestilfælde formentlig kan undgås, skal jeg ikke komme nærmere ind på sagen igen. Jeg vil dog gerne bemærke, at den fortolkning, som prismyndighederne har givet bekendtgørelsen af 22. september, er i strid med de forudsætninger, hvorunder den er givet.

Ved første behandling rejste jeg en hel række spørgsmål, som alle er blevet behandlet i udvalget, og selvom det, som allerede sagt af det ærede medlem hr. Axel Kristensen, ikke har været os muligt at få loven ændret på disse punkter, lægger jeg dog stor vægt på, at man i bemærkningerne atter har fastslået betydningen af ordet „avance“. Herefter er der ingen tvivl om, at en fabrikant eller købmand, der kan skaffe fordelagtigere priser frem end andre, også må få en bedre avance, når blot prisen ikke over-

stiger, hvad der er en rimelig og gængs pris. Jeg tror, at den stadige fastslåen heraf betyder et incitament til at skaffe forbrugerne varer til de mest fordelagtige priser. Man fremmer nemlig det efter min mening rigtige købmandsskab, der består i at købe eller producere billigere end andre og sælge billigere end andre og alligevel tjene mere derved.

Jeg lægger ligeledes vægt på, at den højtærede minister og udvalget er enige om, at priskontrolrådet kun skal kunne kræve oplysninger og regnskaber i det strengt nødvendige omfang — og jeg lægger vægt på ordene „strengt nødvendige“. Herved er det klart tilkendegivet, at priskontrolrådet ikke en bloc kan kræve oplysninger og regnskaber, bl. a. blot for at forfølge statistiske formål eller følge indtægtsudviklingen, men at der skal være et strengt nødvendigt formål, for at man skal kunne kræve oplysninger.

Nogle af de øvrige spørgsmål, jeg har rejst, har vi fået tilsagn om, at man vil drøfte videre i vareforsyningsudvalget. Jeg håber, at spørgsmålene kan blive drøftet langt mere indgående end under det, jeg må sige eksprestempo, som har hersket ved behandlingen af lovforslaget, og jeg forventer naturligvis også, at der kan opnås resultater, således at vi kan fortsætte ad afviklingens vej med hensyn til prisbestemmelser og prislov i det hele taget.

Jeg vil gerne sige, at det kan naturligvis være mig en meget stor tilfredsstillelse at se, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke har genoptaget tre af mine forslag. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har sagt, at de to af de af det ærede medlem stillede forslag er behæftet med den fejl, at de giver en større beføjelse til priskontrolrådet, end jeg ønsker, og det tredje af disse tre forslag var der, som jeg allerede har sagt, desværre ingen mulighed for at gennemføre på dette tidspunkt.

Det overraskede det ærede medlem hr. Axel Kristensen så uhyre, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke havde benyttet en sådan fremgangsmåde. Jeg må sige, jeg er ikke, når det drejer sig om retsforbundet, så overrasket over, at det har fundet sig foranlediget til at markere sit standpunkt på denne måde. På den anden side forekommer det mig naturligvis at være ejendommeligt, når man på forhånd efter en langvarig udvalgsbehandling ved, at der ikke er nogen mulighed for at få noget reelt ud deraf. Den reelle værdi i det arbejde, der er gjort, ligger for os i, at de af mig rejste spørgsmål kan drøftes videre i vareforsyningsudvalget. Da der nu ved et sam-